

بررسی عدالت فضایی در شاخص‌های بهداشتی-درمانی در شهرستان‌های استان گلستان

عدالت فضایی در حوزه بهداشت و درمان یکی از مهم‌ترین ابعاد توسعه پایدار است. توسعه پایدار نمیتواند بدون داشتن یک جمعیت سالم تحقق پیدا کند و از سوی دیگر، بهداشت جمعیت نمیتواند بدون داشتن محیطزیست سالم و اقتصاد قوی حفظ شود. از این رو، هدف از این مقاله شناسایی الگوی توزیع فضایی امکانات و تسهیلات بهداشتی-درمانی در شهرستان‌های استان گلستان است. ۴۷ روش تحقیق مورد استفاده توصیفی-تحلیلی و منبع داده‌ها سالنامه آماری ۱۳۹۰ است. داده‌ها با استفاده از تکنیک‌های آماری نظیر تاپسیس، تحلیل خوشه، و ضریب همبستگی پیرسون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. ۴۷ نتایج بیانگر توزیع فضایی نابرابر شهرستان‌های استان گلستان از نظر میزان توسعه بهداشتی-درمانی است. گرگان بالاترین و گمیشان پایین‌ترین سطح توسعه بهداشتی-درمانی دارد. فاصله با مرکز استان یکی از مهم‌ترین عوامل اثرگذار بر نابرابری فضایی است. ۴۷ عدالت فضایی نیازمند کاهش شکاف توسعه‌ای بین شهرستان‌های استان است.

برای مطالعه و دریافت متن کامل این مقاله، روی لینک زیر کلیک کنید.